

[Arbejdsministeren]

får den, tror jeg, at jeg vil anse det for bevist, at den ikke findes. Vi har faktisk gjort meget for at finde den.

Jeg vil godt sige til fru Lilli Gyldenkilde, at hvis der virkelig er kommuner, der har anlagt den fortolkning, så bidrager vi gerne til at oplyse ude omkring, at der ikke er nogen ændringer. Det synes jeg er en af de ting, vi må se på i forbindelse med behandlingen i udvalget. Hvis der er nogle konkrete sager, vil vi meget gerne gøres bekendt med dem i Arbejdsministeriet, sådan at vi kan medvirke i den oplysningsproces. Det er vi selvsagt interesserede i.

Fru Lilli Gyldenkilde siger: jamen hvis det nu viser sig, at ud af de 52 bliver de 18 måske dækket af den her lov, og så er der 34 tilbage, hvorfor kan vi så ikke bare lave det om? Jamen hov! Der var da et formål med, at vi lavede loven. Regeringspartierne og Det Radikale Venstre står indtil videre bag, at vi har forlængede dagpenge, og at der derfor er personer, som kan komme på 70 henholdsvis 55 pct. sats. Det var derfor, vi vedtog lovforslagene, for vi havde det princip. Det er der ingen der har lagt op til at løbe fra.

Men det, vi har sagt, er, at vi vil se på, hvordan det virker. Virker det godt, eller virker det skidt? Hvis det virker skidt, hvad kan vi så sætte i stedet? Vi venter på vores undersøgelser. Indtil vi kan drage nogle konklusioner af de undersøgelser, og indtil de konklusioner er blevet behandlet her i Folketinget, så står vi bag, at vi har lavet en lovgivning, der indebærer forlængede dagpengesatser, og det vil sige 70 og 55 pct., ingen tvivl om det.

Derfor er der ikke nogen anledning til ligesom at udvide det hele. Så ville der nemlig være tale om det, som hr. Kaj Poulsen anklagede os for: at der var nogle, der måske i deres slæmme fantasi kunne tro, at vi havde valgtaktiske motiver. Det her er netop beviset for, at det har vi ikke.

Til slut skal jeg lige sige til fru Elisabeth Bruun Olesen vedrørende de 200, hvoraf måske de 12-13 er på 55 pct., at det tal er et skøn, som er baseret på en stikprøveundersøgelse i sommeren 1986. Nu laver vi en egentlig systematisk forespørgsel til kasserne, og det er altså i forbindelse med den forespørgsel, at det oprindelige skøn på 200 foreløbig er blevet til en konkret oplysning om, at fra

34 kasser ud af 44 mulige har vi fået oplysning om 52 personer.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Arbejdsministeren siger, at regeringen og de Radikale selvfølgelig står bag intentionerne om de forlængede dagpenge. Dengang diskussionen foregik, opfattede jeg det sådan, at de forlængede dagpenge talte man om, når man syntes, at en person var opgivet helt af systemet. Når man havde fået et jobtilbud og ikke kunne komme i arbejde igen og havde fået et uddannelses tilbud og alligevel ikke kunne få noget job, så var det med hr. Estrups ord ikke rimeligt, at man kunne blive i dagpengesystemet et helt liv. Nu kan man altså blive der på nedsatte dagpenge, men det er en anden sag.

De personer, vi snakker om her, er folk, der ikke har fået timer nok i et jobtilbud. Skulle ministeren så ikke overveje at lette mulighederne for at forlænge et jobtilbud, så man ad den vej kunne hjælpe de folk? Efter at jobtilbudene i det offentlige er nede på 7 måneder, kan man let komme i den situation, at man ikke får timer nok. Var det ikke en idé at arbejde videre med?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Harmonisering af reglerne om beregning af nedsatte dagpenge for fuldtids- og deltidsforsikrede medlemmer, ændring af reglerne om udbetaling af dagpenge til medlemmer, der